

KDO TU ŽIJE...

Adam a Ladka bydlí s dvouletou dcerou **Dorou** a kočkou **Fridou**. Adam pomáhá firmám a institucím s využíváním sociálních sítí, Ladka učí na univerzitě. Oba mají slabost pro knihy a rádi propojují zajímavé lidi a projekty. Jejich inspirací byl brněnský funkcionalismus a jednoduchost a střídmost skandinávské architektury.

VE ZNAMENÍ SYMBIÓZY

Do radikální přestavby prvorepublikového domu v rezidenční čtvrti v centru Brna se pustila mladá rodina s cílem přeměnit dvojdomek na vícegenerační dům se třemi byty. Architektům ze studia AEIOU se tak naskytla možnost vytvořit neotřelý a ambiciózní projekt, využívající efektu výrazného odlišení původních partií od partií dostavovaných, a to v interiéru i v exteriéru.

◀ Přestavba prvorepublikového domu v centru Brna znamenala ambiciózní proměnu vnější podoby i interiéru

Originální vestavný nábytek byl vyroben truhlářem panem Vítem Dvořákem, který pomáhal vylepšovat návrhy majitelů

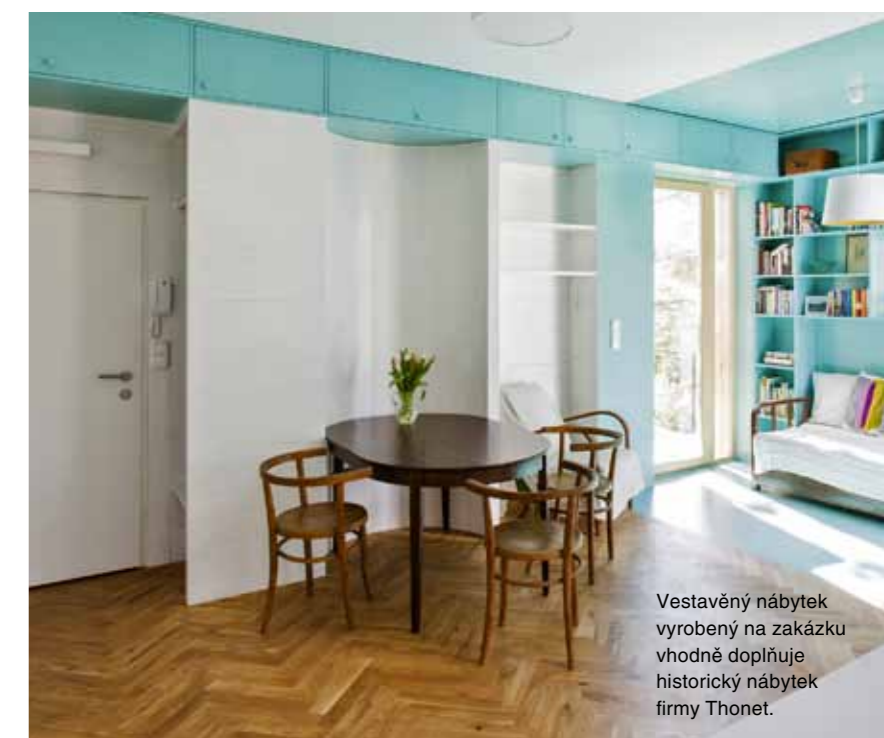

Kuchyňský ostrůvek navazuje z jedné strany na koupelnu a z druhé strany na jídelní a obývací část podle zásad logické funkční posloupnosti

Celá rekonstrukce je nesena v duchu odlišení původních a nově dostavěných částí

Co bylo hlavním impulzem pro přestavbu vašeho domu?

V domě, který jsme zrekonstruovali, jsem vyrůstal spolu s rodiči, sestrou a prarodiči. Po smrti prarodičů jsem v horním bytě v prvním patře bydlel chvíli já a později sestra se svým přítelem. Ti se nakonec rozhodli pro koupi bytu v centru města a já se vracel do Brna a chtěl založit rodinu, takže dávalo smysl přemýšlet nad zásadnější přestavbou. Původní dispozice mohla být pro uživatele z doby před devadesáti lety typická, dnešním potřebám ovšem výrazně nevyhovovala. Rozsáhlá předsíň v přízemí propojená vnitřním schodištěm s prvním patrem znamenala plýtvání cenným prostorem a zároveň znemožňovala opravdové rozdělení obou bytů – takže ani pronájem nepřicházel v úvahu. I z ekonomického hlediska bylo jasné, že pokud chceme vlastní bydlení podle svých představ, vysoká investice nás tak tak nemine – a zde jsme mohli počítat s tím, že pronájem podkrovního bytu výrazným způsobem sníží splátky hypotéky. Pro mě samozřejmě měl „návrát domů“ i další plusy – a jsem přesvědčen, že Masarykova

Vestavný nábytek vyrobený na zakázku vhodně doplňuje historický nábytek firmy Thonet.

Dominantu podkroví tvoří kruhové okno s nerezovou šambránou zasazené do uličního štítu střešního vikýře, které slouží k posezení i k odpočinku

ARCHITEKTI

STUDIO AEIOU

Architektonická kancelář architekta **Jana Vojtíška** a inženýra **Jakuba Staníka** se zabývá navrhováním rekonstrukcí a novostaveb domů pro bydlení, návrhem interiérů a dílčích objektů. Svou tvorbu charakterizují jako „setkání starého a nového a stejně tak vlastní realizace drobných objektů“. Zastávají názor, že „architektura, engineering, interiér, objekt a urbanismus spolu úzce souvisí a navzájem se prolínají a cílem je nahlížet na jednotlivá zadání komplexně a ve všech souvislostech“. www.aeiou.cz

čtvrt je pro rodinu s dětmi jedno z nejlepších možných míst pro život v Brně.

Takže dům patřil odedávna vaší rodině?

Dům původně postavil můj pradědeček Ing. Josef Michal (jako polovinu dvojdomku, druhou část měl jeho bratr a i zde stále bydlí naši – už trochu vzdálenější – příbuzní). Rodiče podíly příbuzných už dávno postupně odkoupili, takže jsme stavěli plně na vlastním. Rekonstrukce měla vdechnout domu nový život, přitom zvenčí (v pohledu z ulice) působí velmi decentně (můžete ji i přehlédnout). V interiérech jsme se snažili zachovat některé prvky (vana, část nábytku, původní parkety, použít původních materiálů na nové kusy). Zároveň se z funkční stránky dům výrazně proměnil.

Proč jste si vybrali architektonické studio AEIOU?

Pro studio AEIOU jsem byl v podstatě dávno rozhodnutý. Honzu Vojtíška znám od dětství, líbily se mi i jejich předchozí realizace a nápady a věřil jsem, že nám dají dostatek prostoru zapojit se – a zároveň přinesou spoustu vlastních nápadů a kreativity, a to se také potvrdilo. Samozřejmě bylo taky podstatné, že si od začátku sedli s mojí ženou. Na začátku jsme si vysvětlili, co od domu budeme potřebovat a jak ho chceme využívat, měli jsme i nějaké vlastní nápady jak přestavbu řešit, zároveň jsme ale architektům nechali docela velký prostor.

Už po prvních setkáních s architekty jsme získali výborný pocit, že se projekt vyvíjí správným směrem. I vizualizace nás nadchly a pak už jsme v podstatě přemýšleli nad spoustou detailů, technickým řešením, ale jádro bylo dané. Přiznání no-

vých částí domu odlišným materiálem, otevřený prostor v prvním patře i v podkrovním bytě, výběr dřeva (konkrétně severského modřínu) pro rozšíření domu a kovu pro horní schodiště. Myslím, že můžu říct, že je z domu cítit inspirace Skandinávií – nebo aspoň my ji tam cítíme.

Jak rekonstrukce probíhala?

Práce začaly (jak už to asi je skoro vždy) oproti plánům o něco později, v červenci 2013, a samozřejmě se také protáhly. Stěhovali jsme se nakonec až na konci března 2014 a naši noví nájemníci ještě o měsíc později. I v tomto jsme měli velké štěstí na skvělý pár, který svůj podkrovní byt (který se nám asi oběma líbil ještě o malinko víc než ten v prvním patře, který jsme přitom plánovali od začátku pro sebe) zabydlel úžasným způsobem: prvorepublikový nábytek (menší část je naše, větší jejich, ale dnes to sladili do jednoho perfektního celku) krásně zapadá a troufám si říct, že ačkoli pradědeček postavil pěkný dům, nám se povedlo důstojně na něj navázat a posunout jej do 21. století.

Důkladnou přeměnu prodělal i interiér...

Interiér našeho hlavního obývacího prostoru byl do značné míry definován už v projektu a velmi nám na něm záleželo. Výběr truhláře nám v tomto případě vyšel skvěle, pan Vít Dvořák nebyl jen vykonavatelem, ale aktivním vylepšovatelem našich plánů. Na autorství kuchyňské linky, koupelnových skříněk (jsou vyrobeny z parketu z původní jídelny) a hlavně knihovny v salonku se nás návštěvy často ptají. A to obvykle ani nevědí o posteli, kterou si nechal udělat táta – využívá část zábradlí původního schodiště. Interiér dalších pokojů se ještě do finální podoby nedostal, ale zase nám to nechává svobodu věci zkoušet a měnit. Nespěcháme, možná je dobře nedělat úplně všechno už „napořád“.

Vyskytly se během přestavby nějaké obtíže?

Měli jsme štěstí, že i když i v našem případě se rozpočet stavby navyšoval (je to snad někdy jinak?), nenatrefili jsme na žádný opravdu závažný problém. Všechny drobnější komplikace se nám podařilo zvládnout, stavební firma i jednotliví

▲ Z původního vybavení domu zůstala zachována i původní samostatně stojící litinová vana, která se po zrestaurování stala významným solitérem koupelny

Dřevem je obložena také horní terasa a to včetně podlahové části – každá bytová jednotka má samostatnou terasu

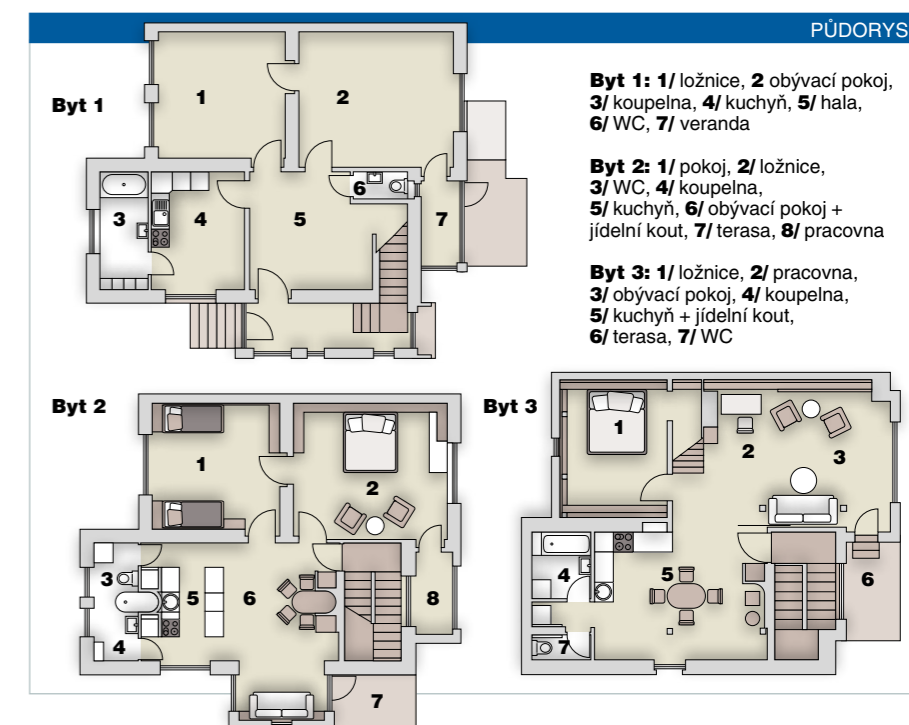
Nové dostavěné části jsou snadno identifikovatelné z exteriéru díky obložení dřevěnými palubkami

řemeslníci vesměs odvedli výbornou práci – také díky mému tátovi, který po celou dobu přestavby bydlel v přízemí a měl tak z nás všech rozhodně největší přehled o průběhu, ale zároveň si také nejvíc z nás „užil“ všech nepříjemností, které s sebou život na stavbě přináší. Cení si toho, že táta nám nechal velmi volnou ruku, i když plány na přestavbu podobného rozsahu (a s podobným cílem) měl své vlastní nere realizované ještě z 80. let. Některými nápady jsme se sami inspirovali, v jiných bodech jsme se neshodli. Často měl oproti nám praktičtější pohled na věc a upozorňoval nás, na co si dát pozor, abychom pro estetický dojem nezapomínali na funkčnost.

Jak jste celkově s výsledkem rekonstrukce spokojeni, co se povedlo a co méně? Co byste dnes udělali jinak?

Během rekonstrukce jsme několikrát váhali, jestli byl celkový plán správný, ale nakonec jsme „necukli“ a vše dovedli do zdárného konce. Po necelém roce bydlení nás samozřejmě napadají detaily, které bychom řešili jinak, a snad nejvíc na vážkách (ve smyslu – „dělat to znovu, rozhodli bychom se jinak“) jsme s koupelnou. Vypadá výborně, ale ať si lámeme hlavu, jak chceme, sušičku už tam nikam nedáme. Původní vana vypadá stylově, ale repase se nepovedla stoprocentně. To jsou ovšem v podstatě drobnosti; celkově jsme s rekonstrukcí rozhodně

spokojeni. Kdybyste nás dnes navštívili, asi to nebudevypadat tak designově čistě jako na fotografiích. Už jsme se opravdu zabydleli, takže je všude spousta hraček, horní byt našich nájemníků voní dršťkovou, vyrobili jsme první fleky a škrábance, prostě už se tam naplno žije.

◀ Vstupní veranda s nástavbou obloženou dřevem

▲ Pohled do prostoru schodiště v patře s detailem originálního zábradlí